

Wojciech Łonak

Pawłowice, pow. Namysłów

Informator Archeologiczny : badania 7, 125

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

do Kijowic, Założono wykop i sondaż o łącznej powierzchni około 100 m². Typowym dla tego stanowiska jest warstwa kulturowa o dużej miąższości przeciętnie ca 0,60 m występująca na głębokości 0,25 m ze stosunkowo bogatą zawartością kulturową w postaci dość licznych fragmentów ceramiki, polepy z dużą ilością żużla a bardzo małą ilością kości zwierzęcych. Warstwa kulturowa posiada dość jednolite bardzo ciemne zabarwienie, stąd uchwycenie w niej obiektów nieruchomych jest niezwykle trudne. Zlokalizowano kilka skupisk kamieni i żużla, wyeksplorowano cztery jamy o nieregularnych kształtach w przekroju nieckowate lub prostokątne z dużą ilością kamieni w górnej partii. Położenie stanowiska, zawartość warstwy kulturowej jak i charakter obiektów nieruchomych wskazują na produkcyjny charakter tej osady.

Badania będą kontynuowane.

PAWŁOWICE, pow. Namysłów

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził mgr Wojciech Łonak,
Finansował WKZ w Opolu, Czwarty sezon
badań, Cmentarzyko ciałopalne kultury
pomorskiej z okresu lateńskiego.

Stanowisko położone jest na kulminacji wzgórza, około 400 m na południowy-zachód od wsi i około 250 m na wschód od starego cmentarza leżącego przy szosie Namysłów - Pawłowice. Wykop założono na osi polnej drogi prowadzącej wzdłuż cmentarza do płaskowini. Przeprobano obszar około 3 arów.

Wyeksplorowano 7 grobów, 4 popielnicowe i 2 bezpopielnicowe posiadały obstawy kamienne a 1 bezpopielnicowy był jej pozbawiony. W grobie nr 8 układ kości w obrębie obstawy kamiennej potwierdził wysuwane przypuszczenie, że szczątki ludzkie składane były niekiedy do grobu w pojemnikach wykonanych z materii organicznej. Brak przepalonych kości w grobie nr 9 pozwolił zaliczyć go do grobów symbolicznych. W grobie nr 10 odkryto popielnicę w typie urn twarzowych, pozbawioną jednak takich cech charakterystycznych jak plastyczne lub linearne wyobrażenia oczu, uszu, noza itp. Na uwagę zasługuje także grób nr 12, stanowiła go jama wyłożona kamieniami, która zawierała obok małej ilości przepalonych kości także fragmenty naczyń, polepę i węgiel drzewny, jamę przykrywał duży płaski kamień, na którym znajdowały się pozostałości niezidentyfikowanej bliżej konstrukcji kamiennej zniszczonej współczesnym wkopem.

Na wyposażenie grobów złożyła się przede wszystkim ceramika. Jedyny przedmiot żelazny - bransoleta ze ścieśnionymi końcami - stanowiła luźne znalezisko.